Jednací číslo: **66T 103/2015-173**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. srpna 2015 v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Stacha a přísedících xxx a xxx
t a k t o :

Obžalovaný

xxx ,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, t.č. ve Vazební věznici v Ostravě ve vazbě od 27.4.2015,

j e v i n e n ,

že

1. dne 26.4.2015 kolem 00.03 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, v podnapilosti vzbudil v ložnici svou družku xxx, požadoval po ní její mobilní telefon, aby jej mohl zkontrolovat, poté ji přiměl přejít do obývacího pokoje, začal ji slovně napadat a vyčítat různé věci, vyhrožoval zbitím i zabitím, kdy chtěl, aby se přiznala k nevěře, z pokoje odešel do kuchyně pro nůž, aby zesílil důraz svého jednání, poškozená, když slyšela otevírání zásuvky s příbory, ve strachu z obviněného uchopila svůj mobilní telefon, pokoušela se vytočit číslo 158 s tím, že přivolá policii, což však obžalovaný při návratu spatřil, kuchyňský nůž s délkou čepele 19 cm držel podhmatem zespodu ve výši svého pasu, přistoupil k poškozené, nůž jí držel ve vzdálenosti přibližně 15 cm od hrudníku, požadoval vydání mobilu s tím, že nikam volat nebude, při tomto nůž pozvedl a mířil jeho čepelí proti hrudníku M. J., která mu z obav o své zdraví telefon vydala, následně začala volat o pomoc děti, které spaly

v sousedních pokojích, poté dveře otevřela nezletilá dcera xxx, která incident přes dveře slyšela, otce napomenula, aby matku nožem neohrožoval, že sama zavolá policii, přičemž v tuto chvíli obžalovaný za dcerou do pokoje odešel a poškozené se podařilo z domu utéci,

t e d y jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a spáchal takový čin se zbraní,

2. dne 26.4.2015 kolem 00.30 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, po předchozím konfliktu se svou družkou xxx, kdy tuto ohrožoval nožem a byl vyrušen nezletilou dcerou xxx, která mu sdělila, že přivolá policii, za touto v podnapilosti vyběhl do jejího pokoje, uchopil její ruku, ve které držela mobilní telefon ve snaze přivolat policii, silou jí rukou kroutil až do doby, kdy poškozená sevření povolila, mobilní telefon jí z ruky vytrhnul, a aby jí zamezil v přivolání policie, odnesl telefon do sousední místnosti, kdy poškozené pod pohrůžkou zbití nařídil, aby z pokoje již nikam nevycházela, což ze strachu dodržela až do ranních hodin,

t e d y jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul,

3. dne 26.4.2015 v době nejméně od 00.35 hodin v XXX, okres XXX, před rodinným domem č. XXX, dostihl svou družku xxx, která před ním po předchozím slovním i fyzickém napadení z domu utekla, na přilehlé komunikaci ji začal slovně urážet hrubými výroky, nejméně 2x ji udeřil dlaní do obličeje a 1x do hlavy, nutil ji, aby se vrátila domů, což jmenovaná odmítala, načež jí uchopil za vlasy a táhl zpět do domu, v rámci tohoto jí vytrhl chomáče vlasů, jež vyčesávala ještě druhý den, v obývacím pokoji ji přiměl si lehnout na rozkládací gauč a vysvléci se s tím, že požaduje pohlavní styk, když poškozená odmítala, vyhrožoval jí zbitím, z obav z jeho osoby a jeho výhrůžek si poškozená vysvlékla kalhotky, když na stole měl obžalovaný navíc stále položený kuchyňský nůž s délkou čepele 19 cm, xxx následně přilehnul k poškozené, i přes její slovní odpor jí nejprve osahával na prsou, později zasunul prsty do pochvy, z boku zasunul pohlavní úd do jejího přirození, následně poškozenou otočil na záda a pokračoval v kopulačních pohybech s cílem se uspokojit, poté dále poškozenou osahával na prsou, bránil jí odejít do ložnice, kam se jí podařilo utéci až kolem 03.00 hodin,

t e d y jednak
jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, tento čin spáchal souloží,

jednak
jiného násilím nutil, aby něco konal,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1)
zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

v bodech 2) a 3)
přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě 3)

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tří) roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému trest podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému jako podmínka osvědčení **ukládá** povinnost, aby ve zkušební době se zdržel požívání alkoholických nápojů, či jiných návykových látek, a to v jakémkoliv množství.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky **odkazuje se** svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný xxx jednal způsobem podrobně popsaným ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Takovýto skutkový děj soud v průběhu hlavního líčení zjistil z výpovědi svědků xxx, prap. xxx, čtením protokolů o výslechu svědků xxx, xxx aj. xxx, z listinných důkazů spočívajících v protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, písemnostech souvisejících s vydáním či vrácením věcí, záznamu o zajištění osoby, či o výsledku dechové zkoušky, úředním záznamu hlídky Policie České republiky, lékařských materiálech, ale částečně i z výpovědi samotného obžalovaného xxx.

Obžalovaný xxx hned v úvodu své výpovědi připustil, že své družce, poškozené xxx dal dotčeného dne dvě facky, ale jinak jí nenapadal, mohl jí pouze chytit, protože chtěla utéct. Následně ve své výpovědi podrobněji popsal sled událostí z daného dne s tím, že když se jeho družka vrátila z XXX, on již spal v obývacím pokoji a poté, co se on sám probudil, vzbudil rovněž svou družku, která mezitím šla spát do ložnice se synem xxx. Následovala hádka mezi obžalovaným a poškozenou, v rámci které jí obžalovaný vyčítal, že má na XXX milence, za kterým tam chodí. Sám obžalovaný připustil, že je žárlivý. Po poškozené obžalovaný požadoval ukázat kontakty v jejím mobilním telefonu, z toho důvodu vzala svůj telefon a oba šli do obývacího pokoje, kde mu však poškozená odmítla v telefonu ukázat kontakty a obžalovaný, protože s jejím telefonem neumí manipulovat, se na ně rovněž nemohl podívat. V rámci hádky, ani při formulování požadavků o ukázání kontaktů z mobilního telefonu, obžalovaný podle svého tvrzení nepoužil jakýchkoliv výhrůžek, rovněž neví nic o nějakém noži, je však možné, že nůž ležel na stole v obývacím pokoji. Později ale ve své výpovědi obžalovaný uvedl, že si nepamatuje, že by měl nůž v ruce, nebyl si tímto jistý. V průběhu hádky s poškozenou xxx v obývacím pokoji pak poškozená říkala, že jejich dcera xxx, která byla ve vedlejším pokoji, volá policajty, načež obžalovaný z obývacího pokoje na tuto dceru zavolal, aby mu donesla svůj mobilní telefon a policii nevolala. Podle obžalovaného toto dcera xxx dobrovolně učinila, on sám za ní nemusel jít a o telefon se s ní žádným způsobem nepřetahoval. Krátce poté však ve své výpovědi obžalovaný připustil, že toto si pouze myslí a na přesný průběh událostí předcházejících vydání mobilního telefonu dcerou xxx, si příliš

nepamatuje. V průběhu této komunikace s dcerou xxx podle obžalovaného jeho družka seděla v obývacím pokoji a balila cigarety, následně odešla na chodbu, kde si pravděpodobně obouvala boty, když podle obžalovaného zřejmě chtěla odejít zpět na XXX. Z toho důvodu dal obžalovaný poškozené na chodbě dvě facky, což bylo jediné fyzické násilí, kterého se měl na poškozené dopustit. Z chodby se podle obžalovaného jeho družka vrátila zpět do obývacího pokoje, ven z domu vůbec nevyšla. V obývacím pokoji se ještě chvíli hádali, poté se obžalovaný poškozené omluvil a následně spolu souložili, tato soulož však byla oboustranně dobrovolná. Poškozená poté podle obžalovaného si zakouřila a odešla spát. Sám obžalovaný u hlavního líčení připustil, že si veškeré události z daného dne nepamatuje v důsledku požitého alkoholu, když předtím vypil v hospodě čtyři nebo pět desetistupňových piv a přibližně půl litru vodky. Zároveň ale připustil, že se po tomto množství alkoholu necítil příliš opilý a na veškeré okolnosti konfliktu s poškozenou si dobře pamatuje. Celkově je pak možno konstatovat, že ve výpovědi obžalovaného bylo možno shledat větší množství rozporů, a to nejen ohledně toho, co všechno si pamatuje, či jak dobře, ale i ohledně popisu sledu událostí, když v průběhu své výpovědi rozdílně popisoval kupříkladu, kam po probuzení šla jeho družka, kde se hádali, nebo kdy přesně a v návaznosti na co dal své družce facky. Obžalovaný se dále ve své výpovědi vyjádřil i k požívání alkoholu svou osobou s tím, že pije spíše jen o víkendech, a to obvykle v hospodě kolem dvou piv a tří velkých odlivek vodky, není však problém vyhnout se požívání alkoholu zcela. Pokud jde o den následující po popisovaných událostech, tak se obžalovaný podle svého tvrzení poškozené omluvil a až odpoledne šel do hospody, kde byl zajištěn policií. V hospodě pouze uváděl, že udělal průser, když své družce dal dvě facky. U obžalovaného se v minulosti nestávalo, že by svou družku bil, pouze zhruba před dvaceti lety jí mohl dát jednu facku.

Svědkyně a zároveň poškozená xxx u hlavního líčení popsala, jak se se synem xxx vrátila od své známé xxx z XXX a od dcery xxx, která byla doma, se dověděla, že obžalovaný je silně opilý a že jí hledal. Když pak poškozená se synem usnula v ložnici, přišel jí z obývacího pokoje vzbudit obžalovaný, nadával jí a požadoval po ní mobilní telefon, který si nakonec už v ložnici sám vzal. Aby nevzbudili syna, šla s obžalovaným do obývacího pokoje, kde jí obžalovaný neustále nadával, používal i vulgární výrazy, vyčítal jí, že má na XXX chlapa a že jeho podvádí, vyhrožoval jí, že jí zabije. Poškozené obžalovaný rovněž říkal, že jí musí zkontrolovat, měl podle poškozené na mysli, že s ní bude mít pohlavní styk, což však poškozená odmítala, načež obžalovaný odběhl do kuchyně a poškozená slyšela, jak otevírá zásuvku s příbory, kde byly uloženy i ostré nože, načež pojala z obžalovaného strach a vzala ze stolu v obývacím pokoji svůj mobilní telefon, který zde obžalovaný mezitím položil a chtěla volat policii. V tu chvíli se však vrátil obžalovaný do obývacího pokoje i s nožem v ruce a když viděl, že poškozené pod stolem svítí telefon, požadoval po ní, aby mu tento telefon předala a že nikam nebude volat, při tomto na poškozenou namířil nůž a ona mu proto ze strachu mobilní telefon předala. Obžalovaný takto s nožem v ruce před poškozenou nadále stál a nadával jí a protože měla strach, zavolala poškozená na dceru xxx, která byla ve vedlejším pokoji o pomoc s tím, že obžalovaný má nůž. Dcera xxx nahlédla do obývacího pokoje, vyzvala obžalovaného, aby toho zanechal a řekla, že volá policii, načež obžalovaný položil nůž na svůj a vyběhl za dcerou do jejího pokoje, co se tam dělo, poškozená neví, protože ze strachu z obžalovaného utekla z domu ven. Před domem se zastavila, protože měla strach o své děti, to už ale obžalovaný přiběhl za ní a křičel na ní, že kam chce utíkat, že určitě na XXX a když mu poškozená říkala, že se domů nechce vrátit a chce zůstat venku, začal jí obžalovaný bít tak, že nejprve jí dal dvě facky a když se sehnula, udeřil jí zezadu do hlavy takovou silou, až si sedla na zem. Neustále jí vyzýval, že se má vrátit domů, což poškozená odmítala, obžalovaný jí nejprve tahal za ruku, aby jí zvedl a následně jí začal tahat za vlasy, v důsledku čehož se poškozená postavila a obžalovaný jí odtáhl do domu, do obývacího

pokoje. Zde poškozené stále nadával, dále po ní začal požadovat, aby se vysvlékla, chtěl s ní mít pohlavní styk, což poškozená odmítala s tím, že se ho bojí, avšak obžalovaný jí nutil, že pokud s ním mít styk nebude, že jí zbije, tak se mu poškozená nakonec podvolila a obžalovaný jí nejprve osahával a následně na ní vykonal pohlavní styk. Podle poškozené mohlo být kolem třetí hodiny ráno, když se jí konečně podařilo od obžalovaného z obývacího pokoje utéct do ložnice, přičemž obžalovaný na ní sice z obývacího pokoje něco volal, ale následně zřejmě usnul. Následujícího dne obžalovaný poškozenou budil s tím, že si zajede pro pivo a pil průběžně téměř celý den, poškozené pouze říkal, jestli ten předchozí den smažou, což poškozená odmítla, poté obžalovaný říkal, že zavede v domě nové pořádky a bude spát s poškozenou v ložnici, kde nikdy předtím nespal a odešel do hospody. Následně přišla do domu dcera poškozené xxx, která říkala, že obžalovaný v hospodě pije a vykládá, že doma udělal nějaký průser a když poškozená dceři xxx popsala, co obžalovaný v noci prováděl, přivolala tato její dcera policii. Podle poškozené byl obžalovaný v době činu v silně podnapilém stavu, když se i potácel, už od odpoledne popíjel alkoholické nápoje. Podle poškozené pil obžalovaný poslední dobou alkohol přibližně každý víkend, a to tak, že pil i několik dnů v kuse, když podle poškozené začne pít, neumí přestat a pije vždy do stavu silné opilosti. Pokud jde o konflikty mezi obžalovaným a poškozenou, tyto bývaly pouze v minulosti, když ještě bydleli v bytovém domě a obžalovaný poškozenou bil i kvůli různým maličkostem, od té doby, co bydleli v rodinném domě, se však toto již nedělo. Poškozená dále uvedla, že v dotčeném rodinném domě již nebydlí, tento je na prodej a poškozená se do něj z důvodu prožitých událostí nechce vracet, v současné době bydlí v pronajatém bytě, k němuž obžalovaný nemá žádné užívací právo, ani přístup.

Svědek prap. xxx, policista působící u Obvodního oddělení Policie ČR XXX, popsal, jak jako člen hlídky byl vyslán do bydliště poškozené xxx s tím, že celou věc měla oznámit její dcera někdy v odpoledních hodinách. Podle svědka bylo na místě, kde byla přítomna poškozená, její dvě dcery a syn, zjištěno, že mělo dojít ke znásilnění poškozené a ohrožování nožem, policisté provedl prvotní výslechy zúčastněných a následně byla celá věc předána výjezdu SKPV. Podle svědka byla jak poškozená, tak i její děti ve velmi špatném psychickém stavu, svědek u ní rovněž zaregistroval modřinu v obličeji. Poškozená na místě policistům popisovala, co se mělo stát s tím, že její výpověď působila podle svědka věrohodně a nevypadalo to, že by si něco vymýšlela. Pokud jde o mladší dceru, tato k věci dopodrobna vyslýchána podle svědka nebyla s tím, že se policisté spíše snažili, aby děti nebyly přítomny vyslýchání matky. Podle svědka bylo zjevné, že jak poškozená, tak i její děti mají z obžalovaného strach. Po odvezení jmenovaných na policejní stanici byl v místním restauračním zařízení zajištěn obžalovaný, který byl podle svědka poměrně silně ovlivněn alkoholem, nicméně tvářil se, že z jeho pohledu je to, co provedl, zcela v pořádku.

Se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně byl u hlavního líčení postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čten protokol o výslechu svědkyně xxx, dcery obžalovaného a poškozené xxx. Jmenovaná tehdy po řádném poučení nejprve popsala obžalovaného jako relativně problémovou osobnost, zejména za situace, kdy požil alkohol s tím, že za střízliva nebyla s obžalovaným problémy. Podle svědkyně však obžalovaný nedělal zásadnější problémy až přibližně do jara 2015, kdy začínal poškozené vyčítat, že chodí do dětského centra na XXX, avšak ani tehdy nedocházelo k fyzickému násilí s výjimkou jedné události, kdy naznačoval úder poškozené židlí, kterou mu ale následně vzal strýc svědkyně. Podle svědkyně se však obžalovaný vždy pod vlivem alkoholu choval panovačně a měl nevybíravé vystupování, proto se mu svědkyně i ostatní jeho děti raději v takovém stavu vyhýbaly. Svědkyně dále popsala okolnosti samotného činu ze strany obžalovaného s tím, že daného dne byla poškozená u známé na XXX a obžalovaný byl v podnapilém stavu, snažil se poškozenou

hledat, následně pověřil hledáním i svědkyni. Postupem času byl obžalovaný podle svědkyně čím dál více podnapilý, nadával a svědkyně proto raději z domu odešla za sestrou xxx a vrátila se až kolem desáté hodiny večer, kdy se vracela její matka. Obžalovaný v tu dobu již spal. Svědkyni následně v noci vzbudil křik obžalovaného, který se po poškozené dožadoval mobilního telefonu a při tomto na ni křičel, dále ji vyčítal i její návštěvy XXX s tím, že ho zde podvádí. Následně zaregistrovala křik poškozené o pomoc s tím, že obžalovaný má nůž, načež svědkyně vyhlédla ze svého pokoje a viděla, jak obžalovaný drží poškozenou za vlasy, ve druhé ruce drží nůž, s nímž šermoval proti poškozené a říkal, že jí podřeže. Svědkyně proto na něj zakřičela, aby svého jednání zanechal a šla do svého pokoje s tím, že bude volat policii, načež za ní obžalovaný vyběhl a uchopil její ruku s mobilním telefonem, požadoval jeho vydání, což svědkyně odmítala, avšak obžalovaný jí rukou kroutil natolik bolestivě, až telefon pustila a obžalovaný ho vzal a odnesl do obývacího pokoje. Při odchodu z jejího pokoje pak svědkyni obžalovaný rovněž nadával a vyhrožoval jí, že pokud z pokoje kamkoliv půjde, tak jí zbije. Svědkyně již ze strachu z pokoje až do dalšího dne nešla. Zaregistrovala však ještě, že poškozená vyběhla z domu, obžalovaný za ní a pak už byl podle svědkyně klid až do doby, než slyšela poškozenou stěžovat si, že jí něco bolí. Následujícího dne pak svědkyně na poškozené viděla na rtech zaschlou krev a obžalovaný vypadal hodně rozčíleně a stále se snažil zjistit, co se přesně dělo. Celé rodině pořád něco vyčítal. Když pak obžalovaný odešel do hospody, přišla k nim domů sestra svědkyně xxx, které poškozená popsala, co se stalo a jmenovaná z toho důvodu zavolala na policii. Podle svědkyně se následně všichni v domácnosti báli okamžiku, až se obžalovaný vrátí a uklidnili se až poté, co zjistili, že je ve vazbě. Od té doby je podle svědkyně v domě klid.

Se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně byl u hlavního líčení postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu dále čten protokol o výslechu svědkyně xxx z přípravného řízení. Jmenovaná tehdy rovněž popsala svůj vztah s obžalovaným s tím, že tento se k nim nikdy nechoval hezky, často jí bil, a to i za různé drobnosti. Pokud byl podle svědkyně obžalovaný střízlivý, bylo jeho chování relativně bezproblémové, ale pod vlivem alkoholu se stával velice nepříjemný a panovačný. Samotnou svědkyni rovněž pod vlivem alkoholu v minulosti vyhodil z domu. Dotčeného dne podle svědkyně obžalovaný přišel k restauračnímu zařízení, které provozuje druh svědkyně a po tomto obžalovaný požadoval nějaký alkohol s tím, že doma udělal průser. Na to odešla svědkyně za svou matkou do domu, ta byla podle ní v šoku, byla u ní vidět zaschlá krev u nosu a vypadávaly jí vlasy, matka svědkyni popsala, jak jí obžalovaný v noci zbil, ohrožoval nožem a sestra xxx pak svědkyni popsala, že když chtěla volat policii, vzal jí obžalovaný násilím mobilní telefon. Na to se svědkyně rozhodla, že zavolá policii a zbytku rodiny se ptala, proč již policii nevolali oni, načež jí sdělili, že jim obžalovaný vzal mobilní telefony a zakázal jim na ně sahat, a její matce i kamkoliv chodit. K celkovému jednání obžalovaného pak svědkyně ještě uvedla, že s ním začaly problémy až v době po Vánocích 2014, kdy začal její matku podezřívat z toho, že má na XXX milence a od té doby se začal chovat agresivněji. Po celé události pak měl podle svědkyně obžalovaný i v hospodě prohlašovat, že matku svědkyně zabije, zapálí dům a děcka odvede pryč a sám sebe oběsí. Rovněž tato svědkyně konstatovala, že od doby, co obžalovaný není v domě, panuje v jejich domě klidná atmosféra.

V souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu byl u hlavního líčení se souhlasem obžalovaného, i státní zástupkyně, čten rovněž protokol o výslechu svědkyně xxx z přípravného řízení. Jmenovaná popsala, jak se coby pracovnice nízkoprahového zařízení pro děti a mládež v obci XXX seznámila při této příležitosti s poškozenou xxx, i jak mezi nimi začal vznikat kamarádský vztah a od poškozené se postupně začala dozvídat více o jejím životě. Podle svědkyně jí poškozená popisovala i problémy v soužití s obžalovaným s tím, že

tento jí měl v minulosti, když ještě bydleli v bytovém domě, napadat i fyzicky, avšak i v současné době se měl chovat vůči zbytku rodiny nevhodným způsobem, a to v době, kdy byl pod vlivem alkoholu, kdy měl po ostatních křičet, nadávat a neustále něco přikazovat a poškozená i její děti měly z agresivních výstupů obžalovaného strach. Svědkyně se rovněž dověděla, že obžalovaný poškozené zakazoval chodit s dětmi do zařízení, v němž svědkyně pracovala. Podle svědkyně byla poškozená v několika případech rovněž na návštěvě u svědkyně v jejím bydlišti v XXX a popsala, jak byla poškozená u ní na návštěvě i dne 25. 4. 2015 s tím, že následujícího dne v ranních hodinách jí přišla textová zpráva od poškozené, že dostala nakládačku, že na ní vytáhl nůž a nikam nemůže, a že i svědkyně si má dávat pozor, protože obžalovaný nadával i na ni, a poškozené vzal telefon. Když pak téhož dne v odpoledních hodinách svědkyně poškozenou navštívila, popsala jí jmenovaná, že po návratu z XXX jí měl obžalovaný nadávat a zbít a když chtěla utéct, dotáhl jí za vlasy do domu a zde jí přinutil k pohlavnímu styku. Poškozená si podle svědkyně stěžovala na bolesti hlavy, úst a na padání vlasů.

Obžalovaného usvědčují rovněž listinné důkazy. Přesnější představu o místě činu či o rozložení jednotlivých místností v domě poškozené je možno si učinit z protokolu o ohledání místa činu doplněného o fotodokumentaci. Materiály související zejména s vydáním věci, rovněž doplněné o fotodokumentaci pak dokládají i vzhled nože, který měl být použit při výhrůžkách vůči poškozené ze strany obžalovaného. Okolnosti zajištění obžalovaného jsou patrny z jednotlivých souvisejících záznamů, jako je záznam o zajištění osoby, či protokol o zadržení, přičemž podle záznamu o dechové zkoušce bylo dne 26. 4. 2015 v 17.32 hodin zjištěno v dechu obžalovaného 2,65 promile alkoholu. Okolnosti zajištění obžalovaného, i prvotní šetření na místě činu ze strany policisté pprap. xxx a prap. xxx jsou pak zřejmé rovněž z úředního záznamu Policie České republiky, Obvodní oddělení XXX, v němž jsou tyto okolnosti popisovány obdobným způsobem, jak uváděl svědek xxx u hlavního líčení. Podle zdravotního záznamu lékaře SZZ Krnov nebylo při gynekologickém vyšetření poškozené dne 26. 4. 2015 shledáno poranění, respektive poškozená ani poranění neudávala. Podle vyjádření organizace XX kontaktovala poškozená tuto organizaci už 26. 3. 2015 v důsledku problémů s obžalovaným, kdy uváděla dlouhodobé fyzické i psychické týrání ze strany obžalovaného ve vztahu k poškozené i k dětem, které v důsledku jeho jednání trpí nedostatkem spánku s tím, že poukazovala rovněž na nadměrné užívání alkoholických nápojů a sebestředné vystupování ze strany obžalovaného. Dotčená organizace tak poškozené doporučila opustit i s dětmi společnou domácnost s obžalovaným a najít si samostatné bydlení, k čemuž pak byly směřovány i další kroky v koordinaci s Obcí XXX.

Přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul, nebo trpěl. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se dopustí pachatel pokud uvedené jednání spáchá se zbraní, přičemž zbraní je nutno podle § 118 trestního zákoníku rozumět cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo výše uvedené jednání spáchá na svědkovi, znalci, nebo tlumočníkovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. Zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí, nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a spáchá takový čin souloží, nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Téhož zvlášť závažného zločinu se pak podle § 185 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku dopustí ten, kdo uvedené jednání spáchá se zbraní.

Sám obžalovaný xxx v průběhu hlavního líčení připustil, že je na svou družku, poškozenou xxx, žárlivý, i že s touto vyprovokoval hádku, v rámci které jí fyzicky napadl údery otevřenou dlaní. Rovněž připustil, že mezi nimi dotčeného dne došlo k pohlavnímu styku. Na druhou stranu však obžalovaný popíral, že by poškozené xxx jakkoliv vyhrožoval, že by v rámci výhrůžek použil nůž nebo jiné fyzické násilí, než zmíněné údery, nebo že by uvedený pohlavní styk byl ze strany poškozené nedobrovolný a on by jí k tomuto donutil. Zároveň ve vztahu k dceři xxx obžalovaný popřel, že by jí násilím odebral její mobilní telefon, když tento mu měla jeho dcera vydat dobrovolně. Už k samotné obhajobě obžalovaného je nutno uvést, že tato nepůsobí věrohodně, když obžalovaný jednak v průběhu své výpovědi postupně měnil popis jednotlivých okolností tak, jak je uvedeno výše v pasáži pojednávající o výpovědi obžalovaného v tomto odůvodnění, a jednak ve své výpovědi některé věci sice popíral, avšak později připustil, že vlastně ani neví, jak to přesně bylo a v důsledku požitého alkoholu si na přesnější průběh nepamatuje. Je tedy zřejmé, že obžalovaný v rámci své výpovědi si částečně přesně nepamatoval veškeré události, k nimž v rámci páchání trestné činnosti došlo, i když namítal, že se necítil příliš opilý, a tyto výpadky pak nahrazoval vlastními domněnkami, a částečně se v rámci své výpovědi snažil uvádět určité skutečnosti jednostranně ve svůj prospěch, aby se pokud možno v co nejširším rozsahu zbavil viny.

Oproti takto nevěrohodné výpovědi obžalovaného pak stojí výpověď poškozené xxx i její dcery xxx, které popsaly jednání obžalovaného bez zásadnějších rozporů, a to jak v rámci jednotlivých těchto výpovědí, tak ve vztahu ke svým výpovědím vzájemně. Obě tyto svědkyně popisovaly události z daného dne velice podrobně a jejich výpovědi jsou navíc i v souladu s tím, jak sled událostí popisovaly druhé dceři xxx, případně i následně policistům Obvodního oddělení Město Albrechtice, kteří celou věc šetřili, a dále jak tyto události popsala poškozená své známé xxx. Svědek xxx i svědkyně xxx. navíc potvrdili, že nejen poškozená, ale i její děti byly z jednání obžalovaného v šoku a vyděšené, k čemuž by sotva došlo za situace, kdy by mezi obžalovaným a poškozenou proběhla obyčejná hádka, když navíc jejich děti by podle popisu obžalovaného ani nemohly vidět, že obžalovaný poškozenou udeřil. Z výpovědí všech výše jmenovaných je pak poměrně patrný i motiv jednání ze strany obžalovaného, kterým byla primárně jeho žárlivost, i když s nejvyšší pravděpodobností toliko domnělá, a dále jeho sebestředná povaha doplněná o nezanedbatelný vliv alkoholických nápojů. Problémy v soužití s obžalovaným a jeho agresivní sklony vůči zbytku rodiny zejména po požití alkoholických nápojů jsou pak ostatně zaznamenány ve vyjádření Organizace Althaia, které se poškozená měla svěřovat dokonce ještě předtím, než došlo ze strany obžalovaného ke spáchání činu. Sklony obžalovaného k výraznému zneužívání alkoholických nápojů jsou pak dostatečně patrny i z jednotlivých materiálů souvisejících s jeho zajištěním dne 26. 4. 2015, případně i z úředního záznamu hlídky Policie České republiky, Obvodního oddělení Město Albrechtice, či výpovědi svědka xxx a svědkyně xxx, z nichž je zřejmé, že obžalovaný relativně krátce po spáchání činu se opětovně odebral požívat alkoholické nápoje a v době zajištění byl těmito poměrně silně ovlivněn. S ohledem na veškeré výše rozepsané důkazy, pokud jsou posouzeny hodnoceny podle § 2 odst. 6 trestního řádu samostatně i ve vzájemném souhrnu, zejména s přihlédnutím ke zjevné nevěrohodnosti obhajoby obžalovaného, i s přihlédnutím k tomu, jak věrohodně působí výpovědí ostatních svědků, které se doplňují navzájem a jsou v souladu s listinnými důkazy, pak nelze příliš pochybovat o tom, že obžalovaný xxx skutečně jednal dne 26. 4. 2015 tak, jak je popsáno ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku.

Takto zjištěné jednání obžalovaného pak soud musel podřadit pod příslušnou právní kvalifikaci. I když je jednání obžalovaného popisované ve skutkové větě výroku tohoto

rozsudku pro přehlednost podřazeno pod celkem tři různé body tak, jak tomu bylo již v rámci podané obžaloby, je zřejmé, že toto jeho jednání v rámci všech tří bodů bylo prakticky nepřetržité a měnil se pouze předmět útoku, tedy osoba, vůči které agresivní jednání obžalovaného směřovalo s tím, že v době 1), 3) byla touto osobou družka obžalovaného xxx, zatímco v bodě 2) jeho dcera xxx. Svým jednáním pod body 1) až 3) obžalovaný primárně sledoval to, aby nejprve svou družku přinutil k umožnění kontroly mobilního telefonu a když pak tato z obav z obžalovaného začala činit kroky k přivolání policie, tak nutil postupně ji a svou dceru, aby se přivolání policie zdržely, případně aby družka obžalovaného neopustila společně obývaný dům. Jestliže si takto obžalovaný ve všech třech bodech výroku rozsudku počínal tak, že poškozené nutil, aby něco činily nebo něco opominuly, a to jednak pod pohrůžkou fyzického násilí, tedy zbití nebo dokonce i zabití, v případě bodu 1) dokonce i za použití hrozby nožem, a jednak přímým fyzickým násilím, zejména pokud jde o body 2) a 3), kdy své dceři kroutil ruku ve snaze přinutil jí k vydání telefonu a svou družku bitím a taháním za vlasy přinutil k návratu do domu, lze konstatovat, že jednání obžalovaného pod všemi třemi body naplňuje znaky trestného činu vydírání ve smyslu § 175 trestního zákoníku, když jednak pohrůžkou násilí a jednak násilím jiného nutil, aby něco opominul, nebo konal. Konkrétně takto v bodě 1) nutil poškozenou J., aby něco konala, tedy aby mu umožnila přečíst seznam jmen ze svého mobilního telefonu, následně, aby něco opominula, tedy aby nevolala na policii a poté opět, aby něco konala v podobě vydání mobilního telefonu. V bodě 2) nutil dceru xxx, aby něco opominula, tedy aby nevolala policii, a částečně i aby něco konala, tedy aby mu vydala svůj mobilní telefon. V bodě 3) nutil opětovně svou družku xxx, aby se vrátila do domu. Jednání obžalovaného ve všech třech bodech se pak jeví jako jeden pokračující trestný čin vydírání, v případě bodů 2) a 3) podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a v případě bodu 1) podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, když poškozenou xxx nutil k vydání mobilního telefonu pod pohrůžkou zabití, kterou zdůrazňoval napřaženým nožem a tedy zbraní ve smyslu § 118 trestního zákoníku. Pokračování v trestném činu podle § 116 trestního zákoníku je v zde shledáváno s ohledem na jednotný záměr pachatele, kterému šlo především o to, aby jeho družka zůstala v domě, umožnila mu kontrolu svých kontaktů a nerušila jej při tom policie, obdobný způsob provedení i blízkou časovou souvislost či obdobný předmět útoku.

Na rozdíl od podané obžaloby však soud v jednání obžalovaného pod bodem 2) neshledal naplnění znaků zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Z provedeného dokazování vyplývá, že záměrem obžalovaného v bodě 2) bylo zamezit své dceři v přivolání policie a přinutit jí, a to i fyzickým násilím, k vydání jejího mobilního telefonu. Z žádného provedeného důkazu nevyplynulo, že by obžalovaný uvedeným jednáním směřoval k tomu, aby svou dceru jakkoliv ovlivňoval v rámci svědecké výpovědi, a to i do budoucna, nebo aby na její osobu jakýmkoliv jiným způsobem působil z důvodu jejího procesního postavení coby svědka. Pokud by bylo spatřováno takovéto působení na poškozenou toliko v souvislosti s tím, že pokud by přivolala policii, mohlo by být do budoucna zahájeno trestní řízení, v němž by poškozená mohla vystupovat jako svědek, jedná se o umělou konstrukci za použití extrémně rozšiřujícího výkladu ustanovení § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku v neprospěch obžalovaného a tedy o nepřípustný postup v rozporu se zásadami trestního práva.

Pokud jde o jednání obžalovaného pod bodem 3), toto lze prakticky rozdělit do dalších dvou částí s tím, že první část zahrnuje výhrůžky obžalovaného a fyzické násilí směřující k tomu, aby přinutil poškozenou xxx k návratu do domu, případně aby jí odradil od zamýšleného odchodu, zatímco v druhé části obžalovaný poškozenou pod pohrůžkou zbití nutil k pohlavnímu styku. Lze konstatovat, že v první části tohoto bodu bylo jednání

obžalovaného zakončeno tím, že poškozenou dotáhl za vlasy do domu a tímto docílil svého, tedy aby poškozená z domu neodešla, přičemž z žádného důkazu nevyplynulo, že poškozenou do domu dotáhl z toho důvodu, aby na ní vykonal soulož. Až následně začalo další jednání obžalovaného, kdy po poškozené začal požadovat pohlavní styk. Jestliže již prakticky došlo k ukončení první části jednání pod tímto bodem, má soud za to, že tím prakticky došlo i k ukončení páchaného trestného činu vydírání a až následně bylo započato s další trestnou činností v podobě trestného činu znásilnění. Z toho důvodu, i když v jiných případech by obvykle mělo dojít ke konzumpci obou trestných činů, by v tomto případě mělo pod bodem 3) dojít k naplnění znaků obou trestných činů, tedy jak vydírání podle § 175 trestního zákoníku, tak i znásilnění podle § 185 trestního zákoníku.

V případě trestného činu znásilnění se sice obžalovaný rovněž hájil, že se žádného protiprávního jednání nedopustil a k souloži došlo i ze strany poškozené dobrovolně, nicméně této jeho obhajobě nelze příliš věřit, ani kdyby ve výpovědi obžalovaného nebyly rozpory tak, jak bylo již výše popsáno. Sotva si lze totiž představit, že potom, jak se obžalovaný k poškozené xxx choval, by se tato nenadále sama a dobrovolně podrobila jeho vůli v rámci zamyšlené soulože. Jednoznačně je pak jeho obhajoba vyvrácena výpovědí svědkyně xxx, která je podporována také výpověďmi svědků xxx a xxx, jimž poškozená následně jednání obžalovaného i v tomto směru popsala. Z uvedených důkazů tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný proti vůli poškozené J. tuto přinutil, a to jednak pohrůžkami bitím, jednak svým předchozím jednáním, kdy jí bil otevřenou dlaní a za vlasy jí dotáhl až do domu, k tomu, aby se podvolila pohlavnímu styku s ním, a to ve formě soulože, čímž obžalovaný naplnil znaky zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že poškozená xxx nikterak neuváděla, že by obžalovaný ve snaze domoci se pohlavního styku jmenované vyhrožoval nožem nebo i jen obecně zabitím a rovněž nepotvrdila, že by za účelem vymoci si pohlavní styk měl obžalovaný nůž byť i jen u sebe, nebylo v jednání obžalovaného shledáno oproti podané obžalobě naplnění znaků zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Z provedeného dokazování, mimo jiné i z výpovědi samotného obžalovaného, sice vyplynulo, že kuchyňský nůž, kterým předtím poškozené hrozil, zůstal ležet na stole v obývacím pokoji, tedy nedaleko toho, kde mělo k souloži dojít, nicméně ani obžalovaný ani kdokoliv další ze svědků neuvedl, že by tento nůž při svých výhrůžkách obžalovaný byť i jen okrajově zmínil, natož použil, a i sama poškozená xxx uvedla, že obžalovaný jí hrozil pro případ, že by mu nebyla po vůli, že jí toliko zbije a nehrozil jí, že proti ní užije nůž, že ji podřeže, nebo že ji zabije.

V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je jednak zájem společnosti na svobodném rozhodování jednotlivce obecně a jednak zájem společnosti na svobodném rozhodování v rámci sexuálního života konkrétní osoby. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, v rámci čehož shledal celou řadu přitěžujících okolností. Prvně je potřeba zmínit, že obžalovaný naplnil znaky hned dvou zločinů, tedy velice závažné trestné činnosti a že jeho jednáním byly primárně postiženy hned dvě různé osoby, v jednom případě dokonce ještě dítě, které pochopitelně musí závadové jednání nejen vůči sobě, ale i vůči své matce po psychické stránce špatně vnímat. K tíži obžalovaného by mělo být rovněž připočteno, že se nejednalo o první vysoce nevhodné jednání z jeho strany vůči ostatním členům rodiny, když agresivně, sobecky a panovačně si měl obžalovaný počínat prakticky vždy, když se uvedl do podnapilého stavu, k čemuž mělo v poslední době docházet relativně často a pravidelně. K tíži obžalovaného by měly být připočteny rovněž následky, které jeho jednání v členech domácnosti zanechalo, a to nejen v těch, vůči kterým primárně směřovala jeho agresivita, když celý zbytek rodiny v důsledku jednání obžalovaného pociťuje takové trauma, že raději

opustil své dosavadní bydliště a přestěhoval se z rodinného domu do bytu. Na druhou stranu je však nutno zohlednit i skutečnost, že popisovaného jednání se obžalovaný dopouštěl vůči členům své vlastní rodiny, na které tak jeho jednání muselo působit méně intenzivně, než by na ně působilo jednání zcela cizího muže, a to zejména pokud jde o trestný čin znásilnění. Soud určitým způsobem zohlednil rovněž skutečnost, že jednání obžalovaného, i když je v rámci skutkové věty popisováno ve třech bodech, je prakticky jedním plynule pokračujícím jednáním, k němuž docházelo od vzbuzení družky obžalovaného až po její znásilnění. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že až do 30. 6. 2015 byl zaměstnán jako dělník na pile s tím, že pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou, negativních poznatků k jeho osobě nebylo ze strany zaměstnavatele ani z místa bydliště, kde doposud nebyl projednáván pro přestupek. V rejstříku trestů obžalovaného je celkem 8 záznamů především pro majetkovou trestnou činnost s tím, že pouze v jednom případě byl odsouzen pro trestnou činnost směřující proti zdraví, nicméně jedná se o odsouzení z roku 1985 a šlo tehdy pouze o nedbalostní trestný čin. Vzhledem k výraznému časovému odstupu od posledního odsouzení obžalovaného mu pak nelze předchozí odsouzení klást k tíži jako přitěžující okolnost recidivy.

V případě zvlášť závažného zločinu podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, který je z obou trestných činů přísněji trestný, bylo možno na obžalovaného působit trestem odnětí svobody ve výměře od dvou do deseti roků. V rámci úvah o trestu soud vzal v potaz převažující přitěžující okolnosti a zabýval se tak otázkou nutnosti ukládání trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné podobě. Primárním důvodem, proč byl obžalovaný v průběhu trestního řízení vzat do vazby, byla obava, že bude opakovat trestnou činnost vůči členům své domácnosti, nebo že vůči těmto spáchá trestný čin ještě závažnějšího charakteru. Zejména tyto důvody by pak v případě obžalovaného mohly být rozhodující pro ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud však ještě v případě obžalovaného vzal v potaz charakter jeho osobnosti, když obžalovaný v minulosti nebyl jedinkrát odsouzen pro úmyslnou násilnou trestnou činnost a přihlédl i k tomu, že podle výpovědí svědků, zejména dcer obžalovaného, měly být s obžalovaným problémy až v období zhruba od začátku roku 2015, kdy začal podezírat svou družku z nevěry, a jeho agresivní jednání se projevovalo v podstatě výlučně po požití většího množství alkoholických nápojů. S přihlédnutím k tomu, že jednání, pro které je obžalovaný nyní před soudem, spočívalo v jednorázovém skutku, který se odehrál v průběhu pouhých několika hodin v jediném kalendářním dni, je pak zřejmé, že popisované jednání obžalovaného takto vygradovalo, nicméně oproti jeho předchozímu jednání z poslední doby se jedná spíše o ojedinělý exces. Soud zároveň přihlédl k tomu, že poškozená xxx se svými dětmi již s obžalovaným ukončila společné soužití, z rodinného domu, který dříve býval bydlištěm také obžalovaného, se již odstěhovala a nyní bydlí v bytě, kam podle jejího vyjádření obžalovaný nemá a nebude mít přístup, když k tomuto bytu ani nemá jakékoliv užívací právo. Rovněž obžalovaný v průběhu hlavního líčení uvedl, že má možnost bydlení u své sestry. Základní důvod pro ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody, tedy účinná ochrana společnosti, zejména členů rodiny obžalovaného, tak za těchto okolností již zřejmě odpadl, když zde není riziko, že obžalovaný
při společném soužití se svou družkou nebo dětmi bude tyto nadále terorizovat nebo napadat, a to navíc za předpokladu, že se podaří obžalovaného přimět zdržet se požívání alkoholických nápojů. Z tohoto důvodu při zohlednění osoby obžalovaného tak má soud za to, že účelu trestu v tomto případě bude možno dosáhnout ukládáním trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu, ukládal proto trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, což je maximální doba trestu odnětí svobody, který je ještě možno podmíněně odložit, a stanovil zkušební dobu v trvání pěti roků, což je maximální doba trvání zkušební doby, kterou trestní zákoník umožňuje ukládat. Za účelem dosažení zájmu trestního zákoníku, tedy za účelem účinné ochrany společnosti před dalším násilnickým jednáním obžalovaného, který se

zejména po požití alkoholických nápojů chová agresivně, pak soud považoval za nezbytné ukládat jako podmínku osvědčení obžalovanému povinnost zdržet se po trvání zkušební doby požívání jakýchkoliv alkoholických nápojů či jiných návykových látek, a to v jakémkoli množství. Po celou dobu trvání zkušební doby bude soud sledovat, zda obžalovaný tuto podmínku osvědčení dodržuje, stejně tak jako bude sledovat, zda obžalovaný vede řádný život a nedopouští se nejen trestné činnosti, ale ani přestupků či jiného protiprávního jednání, ať už ve vztahu k vlastní rodině, nebo ve vztahu k jiným osobám. Pokud tak obžalovaný neučiní, nebo nebude plnit podmínku osvědčení, rozhodne soud, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná v příslušném typu věznice v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 trestního zákoníku. Samotná zkušební doba pak počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku.

K trestnímu řízení jako poškozený s nárokem na náhradu škody se připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou ve výši 500,- Kč, což má být podle tohoto poškozeného toliko předběžné vyčíslení vynaložených nákladů na služby poskytnuté poškozené xxx. Vzhledem k tomu, že poškozená zdravotní pojišťovna neuvedla přesnou výši uplatněného nároku, nevysvětlila, jaké úkony vlastně měly být její cestou hrazeny a v důsledku čeho přesně měla tomuto poškozenému vzniknout škoda, stejně tak jako svůj nárok ničím nedoložila, nezbylo, než poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního zákoníku odkázat s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, v rámci něhož bude moci svůj nárok uplatňovat, vysvětlit a dostatečně prokázat před příslušným civilním soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 12. srpna 2015

Mgr. Marek Stach, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení: xxx